

L.

mutuo honore: deinde de platis, subditis, et ministris, et de his qui pauperes fuerunt in seculo et his qui fuerunt dicitur, et de infirma Comendatio obit. p. m. cap.

Duo primum ad commendationem status videntur sub obia et societate: scilicet commo-
 datio obit et commendatio societatis scilicet. Et notandum quod status in quo sub obia in-
 ventur: vult esse laudabilis. In illo enim multum utitur adit: triumphus nobilissimus ac-
 quitur: multorum humilitas cumulat. Obia de diuinitate hominum certificatur: a soliti-
 tudine sui ipsius est exonerata, a peccatis osuatur, mente castificatur, homines super-
 se leuat: status celestium animi assumit. Per acceptissimum deus factus offer-
 tur: phis deus hominum presertim dicitur: phis deus multum glorificatur. Per hoc mil-
 titum utitur adit: Cum enim sapiens dicit hoc solum utitur adit: quod ipse voluntate de-
 traxerit: tunc utitur adit: quod per obiam propria voluntas omnia amputat. Est enim
 obia subiectio qua homo spontanea stultitia dei, aliquid hominis subditur voluntati. Addi-
 tionem vero ad unitatem sequitur: additio ad primum. Ideo primum videntur sub obia vult
 de magnum esse: sic dicitur et audi primum in extasi posito: quod videtur in ordine ante
 deum. Primum enim vult firmamentum: et gratia deo agentium. Sed cor quod fuerunt
 hospitaliter. Tercium enim cor quod solitudinem sectantur: et non videtur homines. Quarto illorum quod
 pro deo et obia: solitudine sui subiecti primum. Sunt hic ordo superior illis tribus: et
 maior gloria pro certis habetur: utem torque aurea. Et cum quereret sener quod hoc
 unum est: et quoniam alii hunc aliquid requirit ad plenum propriam voluntatem quoniam in
 bonis: hic autem omnia voluntates suas reliquit: totum pendet in voluntate priorum in
 bonis. Item cum valde utuosum sit quod aliquis voluntate vincti reliquit: et pro ipso
 morti se exponit: quoniam utuosum est quod ab omni propria voluntate reliquit: et pro
 ipso aliena voluntati se subiat. Per obiam triumphus nobilissimus acquiritur.
 Nobilissimi enim generis triumphus est vincti se ipsi: quod facit obediens. Primum. xxi. vult
 obediens: loquitur victorias. Et sic est: melior est obia et est de gloria gratia. Per obedi-
 ens loquitur victorias. Dum enim est aliena vult humiliter subditur: nosmet ipsos in cor
 de superamus. Dum enim est: melior est quod dicitur: aut suo. expugnatores vult vult
 vult et regna sunt subingruerunt: quod tunc ad hunc triumphum nobile non puenerunt
 hic triumphus proprie est hominis. Dicit leo l. ad aial. cetera animalia: se ipsi autem
 vincti non potest. Qui se ipsi vincit: contra omnia fortis est. Per obiam: me-
 ritum humilitas cumulat. Dum enim est intendit facit propria voluntate: non videtur me-
 ritum: nisi apud semet ipsum meretur. Ab illo enim merito merces expectat: cui fuerunt:
 et voluntas impletur. Non meretur ergo apud alium: nisi quod vult facit aliena volun-
 tate quod est obit. Aug. oportet ut homo sub domino posito ab alio prohibetur: ut es-
 set et utro mercedi obia. Obia facta est quod natus infortis. Qui in natus est: et quod
 escens comedens et bibens procedit: mouet enim motu alieno: sicut obediens quod
 est in ratione quiescendo comedendo bibendo meretur. Obia hominum de diuinitate
 certificatur. Nisi enim apud sit nullum quod a superiore papit: sic accipiendum est ac si
 a deo papit. Luc. x. Qui vos audit: me audit. B. Quicquid vult deo pa-
 pit homo quod non sit tunc certum displicere deo: vult scilicet omnia accipiendum est si pa-